

HÖGSTA DOMSTOLEN
Avd. 2

PROTOKOLL
2004-02-10
Föredragning
i Stockholm

Aktbil. nr
Mål nr Ö 1613-03

**NÄRVARANDE
JUSTITIERÅD**

Thorsson, Regner, Dahllöf, Nyström (referent) och
Calissendorff

**FÖREDRAGANDE
REVISIONSSEKRETERARE
TILLIKA
PROTOKOLLFÖRARE**

Mosesson

PARTER

KLAGANDE

COD

MOTPARTER

1. BN

Ombud, tillika biträde enligt rättshjälpslagen: advokaten FB

2. CGN

Ombud: advokaten FB

SAKEN

Rättegångskostnader m.m.

**ÖVERKLAGADE
AVGÖRANDET**

Hovrätten för Västra Sverige, avd. 1, beslut den
18 mars 2003 i mål T 308-99

Målet föredras.

Högsta domstolen fattar följande

BESLUT

Göteborgs tingsrätt meddelade den 22 april 1999 dom i mål om fordran mellan
CD, kärke, samt BN och CGN, svarande. Genom domen ogillades CDs käromål
och förpliktades han ersätta rättegångskostnader på svarandenas sida.

	Postadress	Telefon	Expeditionstid
HÖGSTA DOMSTOLEN	Box 2066 103 12 STOCKHOLM	08-617 64 00	08.45-12.00 13.15-15.00

Såväl CD som BN och CGN överklagade i Hovrätten för Västra Sverige. CD yrkade bl.a. bifall till käromålet medan BN och CGN yrkade att de skulle få ersättning för sina rättegångskostnader vid tingsrätten med hela det belopp som de fordrat. Hovrätten beviljade genom beslut den 14 mars 2003 BN rättshjälp i tvisten.

Hovrätten kallade parterna till sammanträde för huvudförhandling den 18 och 19 mars 2003. När målet ropades på den 18 mars 2003 inställde sig inte CD. I beslut samma dag förklarade hovrätten att CDs överklagande var förfallet enligt 50 kap. 21 § första stycket rättegångsbalken. Samtidigt beslöt hovrätten bl.a. att CD skulle ersätta BN och CGN för rättegångskostnader i hovrätten och att CD skulle utge ersättning för BNs rättshjälpkostnader enligt den fördelning som Rättshjälpsmyndigheten bestämde.

CD ansökte härefter om att hovrätten skulle återuppta målet. Genom beslut den 17 april 2003 avslog hovrätten ansökningsen. Sedan CD hade överklagat det beslutet till Högsta domstolen, fann Högsta domstolen i beslut den 1 oktober 2003 inte skäl att meddela prövningstillstånd. Hovrättens beslut stod därmed fast.

CDs överklagande i förevarande mål får förstås så att han yrkar att hovrättens beslut den 18 mars 2003 skall ändras i vad därigenom bestämts att han skall utge ersättning för sina motparters rättegångskostnader i hovrätten och för rättshjälpkostnader.

Den bestämmelse om fullföljdsförbud som numera finns i 54 kap. 3 § första stycket andra meningen rättegångsbalken innebär att CD inte skulle ha fått överklaga hovrättens slutliga beslut om att hans överklagande i hovrätten hade förfallit. Frågan är om detta fullföljdsförbud innebär att han inte heller får

överklaga hovrättens beslut om skyldighet att ersätta rättegångs- och rättshjälpskostnader (jfr NJA 1991 s. 272).

Enligt 54 kap. 4 § jämförd med 49 kap. 5 § rättegångsbalken i paragrafernas nuvarande lydelse får de av hovrätten samtidigt meddelade besluten om att CD skall ersätta rättegångskostnader resp. rättshjälpskostnader överklagas särskilt; fullföljdsförbudet i 54 kap. 3 § första stycket andra meningen samma balk är således inte tillämpligt på dessa beslut (jfr Fitger, Rättegångsbalken, s. 54:8, 50:95 f. och 51:66 f.).

På grund av det anförda förordnar Högsta domstolen att CDs överklagande skall överlämnas till avdelning för tillståndsprövning.

Uppvisat och lämnat för expediering 2004-02-
